

Вовки

Руданський Степан Васильович

«Чого, жидку, так збілів?
Що з тобою сталось?»
«Ах, за мною через став
Аж сто вовків гналось!»
«Бог з тобою!.. Сто вовків!..
Та б село почуло...»
«Та воно пак і не сто,
А п'ятдесят було».
«Та й п'ятдесят диво в нас...
Де б їх стільки взялось?»
«Ну Іванцю! Нехай так,
Але десять гналось».
«Та і десять не було!
Знать, один усього?»
«А як один? Аби вовк!
Страшно і одного...»
«А може, то і не вовк!»
«А що ж то ходило?
Таке сиве та мале,
А хвостик, як шило».

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/vovky